

MÙA GIÁNG SINH LẠI TRỞ VỀ

Lật bật lại đến ngày Giáng Sinh và Tết Dương Lịch.

Ở Âu Châu cũng như nước Đức nói chung, Tiểu Bang Bayern, thành phố Munich nơi chúng tôi cư ngụ nói riêng, so với các Tiểu Bang khác thì ở đây mỗi năm có nhiều ngày nghỉ Lễ hơn, không kể số ngày dành nghỉ hè của các trường học. Về thời gian nghỉ hè giữa các Tiểu Bang thì không giống nhau, lý do nếu thu xếp cùng một thời gian thì..... triệu triệu chiếc xe sẽ ứ đọng ngoài xa lộ (dân Đức nổi tiếng là một trong số những dân thích đi nghỉ hè ở Âu châu).

Từ đầu năm, nào là Tết Dương Lịch, Lễ Ba Vua, mùa Hóa Trang, Phục Sinh, Lao Động, Chúa sống lại, Các Thánh, Đức Mẹ về trời, Quốc Khánh, Tiết Thanh Minh (1.11.) rồi lại ...Giáng Sinh....v.v..và ..v.v..

Sơ sơ ngàn ấy là có đến 8 tới 10 ngày nghỉ Lễ cộng thêm 25 tới 30 ngày (tùy từng hãng) cho nhân viên nghỉ phép thường niên, vậy mà nhất nhất ngày Lễ nào dân bản xứ cũng ăn, cũng uống tưng bừng, chưa nói đến cứ vào chiều thứ sáu mỗi tuần lại Hurra! ...Hai ngày cuối tuần ..lại nghỉ!

Mùa Giáng Sinh cũng không ngoại lệ chút nào mà còn là Lễ lớn trong năm, bắt đầu từ 20 tháng 12 trở đi kéo dài cho đến qua Tết Dương Lịch ở đây còn ăn, còn uống, còn yến tiệc nhiều hơn nữa.

Nào là hãng xưởng sau một năm dài làm việc... phải liên hoan với nhân viên, nào là bạn bè lấy cờ hết năm ...Tây cũng đãi nhau, nào là những gia đình con cái lớn đã ra riêng và đi làm, xa hay gần cũng mặc, mấy ngày này cũng ăn ...mừng cả nhà đoàn tụ.

Ngoài ra, một cây thông chưng trong nhà với đầy ắp quà cáp, hoa đèn dây kim tuyến muôn màu, không biết nơi các bạn ở: Mỹ - Úc – Canada..v.v.. có gì đặc biệt trong ngày Giáng Sinh? Nếu có thể, xin các bạn vui lòng kể cho chúng tôi được biết.

Xứ Đức ở đây nói riêng, đến mùa Giáng Sinh hầu hết nhà nào cũng ghé tiệm để mua về.. nhiều thì một thùng độ 5 ký, còn ít cũng gọi là 2 ký tròn tròn bánh Nürnberger Lebkuchen nổi tiếng sản xuất ở thành phố Nürnberg, đương nhiên bánh này chỉ bán trong mùa Giáng sinh đến cuối năm là chấm dứt. Bánh rất ngon bởi làm bằng nào là bơ, đường, trứng, mật ong, quế, hồi, mút chanh, cam, hạt dẻ , tất cả được xay mịn và sau cùng bên ngoài phủ kín hoặc dừa hoặc Chocolat đắng hay dịu, trắng hay nâu. Cắn vào một miếng....cảm thấy bánh mềm, ngọt dịu tan thơm trong miệng ngay!

Thành phố này cũng được đa số người trên thế giới biết đến nếu các bạn đã từng xem phim “Vụ án Nürnberg“. Phim đã dàn dựng lại cảnh tòa án Quốc Tế xử tội Hitler, những chứng nhân cũng là nạn nhân đã may mắn sống sót và tài tử người Đức lừng danh Maximilian Schell trong vai người Luật sư biện hộ đã diễn xuất thật xuất thần, phần thưởng ông mang về lúc đó là một giải Oscar.

Trở lại mùa Giáng Sinh, ngoài loại bánh kể trên hầu như mọi nhà đều biết và tự làm những chiếc bánh nho nhỏ gọi là Plätzchen, gồm nhiều thứ và nhiều loại, nhiều tên:

loại bánh bơ, loại phết mút dâu, loại chuyên mùi quế, loại chỉ toàn là dừa, loại hạt dẻ với Chocolat phủ đầy, loại chỉ toàn Marzipan..v..v..và v..v...

Lý do chính mà ai cũng làm được là các loại bánh này dễ làm, chỉ phải mất rất nhiều thời gian và công sức. Những chiếc bánh bé tí vừa bằng một hay hai ngón tay mà phải nhồi bột, ép khuôn, nướng xong đem ra còn phết mút hay phủ Chocolat hoặc đường màu..., hoàn thành xong một hai ký là đã qua nửa ngày. Vào tiệm bánh mua thử một ký loại ngon số 1 thì phải trả từ 30€ đến 40€ (tương đương khoảng 50USD ..!).

Còn loại thường (rất tệ) thì cũng đã 15€ một ký, ăn vào chỉ mùi ...đường, bột và mỡ trừa.

Bởi mắc như vậy mà suốt hai tuần dài ăn một hai ký thì thật.. “đau răng!”, chưa kể lại còn làm quà cho bạn bè, hàng xóm, gia đình ...cho nên những vật dụng cần thiết để hoàn thành các thứ bánh này khi vào siêu thị bạn sẽ thấy ai cũng chở ..thùng Carton chứ không đựng vài ba túi Nylon lẻ tẻ.

Bánh trái được làm xong thông thường trước ngày 6 tháng 12, ngày này được gọi là ngày Ông Già Noel đi khắp nơi phát quà. Ông xuất hiện khắp hang cùng ngõ hẻm: từ trường học, tư gia, hãng xưởng, tiệm buôn, quán xá. Có ông mặc đúng điệu với râu nón, áo đỏ, ủng đen, đeo trên lưng đầy những bánh trái hay quà gói sẵn, cũng có ông Noel ...nghèo do sinh viên hay học sinh đi làm kiếm thêm chút tiền đi học nên bộ vó.. ở trên thì đúng điệu nhưng ..dưới thì mặc quần Jean! Có ông thay vì đôi ủng đen thì mang .. đại đôi giày Bata, có ông còn bị đám nhỏ nhìn ra lại là...Ba của mình hóa trang! Có ông còn bị nhận diện vì hóa trang không kỹ nên thay vì gọi là ông già Noel thì nhân viên trong hãng gọi ngay là Peter hay Maier rất vui. Vài năm gần đây còn có những “hình nộm” các ông già Noel leo balcon, leo tường, lưng cũng đầy áp quà. Người ta cười và cho rằng đây là mấy ông già Noel thăm những người ở trên cao mà nhà không có thang máy...

Món thứ nữa trong mùa Giáng Sinh cũng không thể thiếu sót khi dọn lên bàn là loại bánh Stollen, tôi không rõ xuất xứ từ nước nào nhưng đặc biệt từ nước Áo sản xuất là được xem như là... thượng hảo hạng. Bánh cũng làm bằng bột, bơ, đường, đặc biệt là cho vào đó ít rượu Rhum trộn lẫn mút cam, chanh, nho khô, mật ong quắn lại thon dài như Buche Noel bên Pháp rồi mang nướng vàng, chờ nguội rắc đường bột phủ trắng xóa. Khi ăn cắt lát mỏng, để bên cạnh một ly cà phê Espresso hay Cappuccino sản xuất chính gốc từ Ý tà lồ ...là ngon hết biết luôn.

Chưa hết! Cứ bước vào nhà ai lúc này hay đang rảo bộ ngoài phố xem ngắm không khí của mấy ngày này thì mùi rượu vang hâm nóng Glühwein bay thơm ngào ngạt. Loại rượu “chát đở” này chỉ uống nóng, khi nấu cho thêm vào cam tươi và quế, dĩ nhiên cũng chỉ uống trong mùa Giáng Sinh mà thôi.

Thế nhưng...Lebkuchen, Plätzchen, Stollen hay Glühwein chỉ là những món ăn, uống ...chơi dành khi khách khứa tới thăm, bạn bè tạt ngang tặng quà nhân nhĩ đôi ba phút hoặc giờ cà phê bánh ngọt như dân Ảng Lê vào lúc xế uống trà, nếu bạn ghé nhà ai trong “Mùa Giáng sinh” thì cũng thấy dọn mời như nhau (giống bên nhà dọn mút món vào ba ngày Tết).

Bây giờ mời bạn thưởng thức những món.. ăn thiệt.

Cũng từ Giáng Sinh trở đi, dân Đức ăn mừng hết ngỗng quay, ngan quay, gà tây đút lò, nhưng (chị !) vịt mập ú ù cũng quay tuốt luốt (bởi ngày thường họ đã ăn biết bao là bò, heo...quay). Các (chị) ngỗng, ngan, gà tây hay vịt mua về làm lại thật sạch, lấy bộ đồ lòng ra nếu là đông lạnh, còn tươi thì lá gan bụi chẳng kia sẽ được xay mịn cho vào gia vị với mỡ heo, ít rượu nấu rồi mang đi hấp làm món Paté Gan ăn với bánh mì. Còn “phần thịt” thì lại được nhét đầy một bụng nào là táo tươi, vỏ quýt, nho khô, quế, hồi, củ hành nhỏ như hành hương bên nhà.. Nêm nêm gia vị xong đầu vào đáy thì may kín lại, cuối cùng mang mật ong ra phết đều ngoài lớp da óng ả kia xong là đưa vào lò nướng....

Khách được mời đến dự hay bữa ăn gia đình đoàn tụ thường còn có món trứng cá nổi tiếng của xứ Nga Kaviar bỏ lên trên những khoanh cá Lachs quăn tròn như một nụ hoa hồng và trải chút ít thì là kèm trong tay là ly Champagne đang sủi tăm xem như khai vị, nhâm nhi tán gẫu cho đến dọn lên món nóng, đây là món Knödel, món này có hai loại khác nhau: một là dùng bánh mì đã cũ cắt mỏng nhồi chung với trứng và sữa tươi cho tí hành lá tiêu muối, vò viên to bằng nắm tay mang đi luộc, hai là khoai tây đã chín xay mịn cũng nhồi với sữa, bột mì, vò viên và đặc biệt là cho vào giữa những viên khoai này một ít ba chỉ chiên vàng ngậy. Sau khi luộc chín xong thì rắc tí hành lá cho đẹp, kèm theo đó là một đĩa bắp sú màu tím đã làm chua sẵn trong lọ hay trong hộp, mang ra nấu nóng với tí quế bột, cộng thêm trên bàn có sẵn chén sốt nóng hồi, mọi người chỉ chờ câu nói chúc ăn ngon là cho sốt vào đĩa....thường thức: đó là món ngỗng quay ăn với Knödel và bắp sú tím chua. Phải nói là ..tuyệt! Chưa kể còn có món Fondue kéo dài thời gian đầu hót và nhất là những anh tôm hùm to, nướng xong ăn chung với salad, bánh mì phết bơ muối với hành lá cũng được nướng giòn tan!

Có một lần gặp nhau chung trong bữa tiệc, một bạn đồng hương đã hỏi tôi: rồi cơm của mình bao giờ mới dọn lên? Câu hỏi thật khó trả lời vì cơm của mình sẽ không hạp và không đúng điệu trong những món ăn tây phương!

Ăn, ăn và .. ăn uống mãi từ Giáng Sinh đến hết Tết Dương Lịch...

Ê hê, ngày nào cũng ăn cũng uống, cũng cụng Champagne hay Bier (quảng cáo luôn Bier ở xứ Bayern này có tới 6 hay 7 hãng lớn, hãng nào cũng nổi tiếng và có từ 800 đến 900 năm nay, nối tiếp nhau từ đời ông cố đến ông nội đến ông cha rồi sang đời con đời cháu đời chắt...). Đến đây mà không uống thử những loại Bier ở đây cũng là một thiếu sót lớn lao. Chưa kể mỗi năm còn có một lễ hội (uống) Bier lớn nhất thế giới, Oktoberfest: - Lễ Tháng Mười, bắt đầu từ tuần lễ giữa tháng 9 đến đầu tháng 10, các hãng Bier mang ra một loại ngon, mạnh và rất đặc biệt đựng trong những cái ly một lít đã thu hút nhiều người trong vòng hơn hai tuần lễ hội! Năm nào thống kê cũng cho biết trên dưới 6 triệu du khách khắp nơi và dân bản xứ ghé thăm.

Rồi qua năm mới, soi mình lại trong gương....hết hồn! Hối hả chạy ra phố tìm mua vài bộ quần áo mới ..nhích hơn bộ cũ vài ba phân ...rộng, chép miệng thở than ...năm cũ đã ăn quá sức là nhiều!

Nhưng.. trở lại chuyện Giáng Sinh, nói gì thì nói cái ăn cái uống chỉ là chuyện bên lề. Cái mà nhà nhà hăm hở mua, vác về, lớn bé đều muốn ghé mắt nhìn xem người gói đã có nhớ ghi tên mình lên chưa? Cái mà được đặt để ngay trong phòng khách hay một nơi ai nấy đều nhìn thấy. Chưa nói thì các bạn đã biết ngay là cây Giáng Sinh rồi phải không?

Tôi ở Đà Lạt, xứ thông đầy dãy nên mỗi mùa Giáng Sinh về là thật nhiều kỷ niệm. Khi sang ở nơi này mới thấy thêm là ở đó không khác với xứ tây phương này bao nhiêu.

Mùa Giáng Sinh đến, không khí thật lạnh, nhiệt độ xuống khoảng 1 độ dương, mặt nước trên hồ Xuân Hương có khi đóng một lớp băng nhẹ mỏng, mờ mờ, ảo ảo thật là đẹp, người người khăn áo, găng tay, giầy ấm đầy đủ vậy mà khi ra đường vẫn phải xuyết xoa, thú vị nhất cho những ai ghiền thuốc lá thì gạt gù sau khi rít vào một hơi dài ...tầm tắc khen không nơi nào hút thuốc ngon và thắm như nơi đây!

Lại đi xa quá rồi, quay trở lại cây Giáng Sinh ở Đà Lạt. Chúng tôi cũng chuẩn bị hai tuần trước đó một cây thông nhỏ, quà cũng gói xong bày đầy bên gốc, gia đình Công Giáo còn có máng cỏ và Chúa Hài Đồng, đầy trên cành là những dây kim tuyến, trái pha lê màu sắc rực rỡ, người có đạo hay không cũng đi nhà thờ đến khuya trở về mới thường thức gà quay, bánh mì, salat. Tôi còn nhớ lúc đó chỉ thường thức rượu dâu ngọt và nhẹ, chưa có năm nào say mềm như ở đây.

Giáng Sinh ở Đà Lạt chỉ khác nơi này là không hề thấy cảnh tuyết rơi phủ đầy trắng xóa lối đi, người người quần áo mùa đông thật ấm tràn ra đường, nhưng đến khuya tan lễ là quay về đoàn tụ với gia đình chứ không ồn ào như chúng tôi xưa kia.

Tôi vẫn nằm mơ nhiều lần được về Đà Lạt rong chơi khắp nơi trong mùa Giáng Sinh, thấy mình lên sân Cù, xuống hồ Than Thở, đến Thác Cam Ly...cứ lên núi xuống đèo mà không hề mệt. Đâu đâu cũng thấy hàng thông đứng rữ trơ mình ngóng gió. Tôi nhìn thấy những người thân, bạn bè quen thuộc thấp thoáng dưới tàng cây, mặt áp mặt, tay trong tay, hàng thông kia mãi mãi và muôn đời là chứng nhân trung thành để thương cho những cặp tình nhân đã và đang yêu nhau.

Nhìn đây, những trái thông già tí tách rơi rụng, phủ đầy bên gốc, ta cứ tìm cứ nhặt mang về những trái gai nở đầy như những ánh sao phết lên một lớp sơn không màu bóng bẩy, bây giờ bạn cứ treo lên những thân nhánh nhỏ của cành thông, trái đầy dưới gốc, hình ảnh tuyệt đẹp này cứ làm cho ta muốn ngắm mãi không thôi.

Cây thông cũng có nhiều bài hát mà bài quen thuộc ai cũng ngâm nga :

Mời các bạn với dân Đức cùng hát bài O Tannenbaum...

O Tannenbaum, O Tannenbaum
Wie treu sind deine Blätter!

.....

với dân Mỹ hay Ăng lê: O Christmas tree

O Christmas tree, O Christmas tree
How loyal are your leaves!

.....

Hay anh Phú Lang Sa: Mon beau sapin

Mon beau sapin. Roi des forêts
Que j 'aime ta verdure!

.....
Xem ra ai ai cũng hát được và hát thông thuộc bài hát này khi mùa Giáng Sinh trở về.

Tiếng thông reo vi vút, tiếng nhạc tự nhiên của không gian vô hình quyện lại, âm thanh của làn gió nhẹ hay có khi như một .. cơn bão đang tới: lúc nào âm thanh này cũng xao xuyến hồn tôi! Thông, bạn hiểu mình hơn ai cả khi đi lang thang một mình trong rừng vắng. Góc “bạn già” cũng là nơi nghỉ ngơi khi ta muốn tạm dừng chân. Thông reo vui rộn ràng khi người bạn đồng hành bên ta là người mà ta yêu thương nhất trên đời. Thông cũng là niềm vui khi đám trẻ con xúm xít nô đùa cười giỡn chạy nhảy tới lui...

Ôi! Hàng thông thân yêu, trải qua một thời gian dài có hơn một phần tư thế kỷ sống tha hương, tôi vẫn hình dung mồn một cuộc sống thời thơ ấu, từ lúc sinh ra rồi lớn lên ở thành phố đó. Lắm lúc tôi có cảm giác như là hàng thông già này càng lúc càng bám chặt trong bộ não của tôi!

Hình như thoáng phớt nhẹ như một bóng dáng đẹp vụt tới vụt đi.

Hình như cứ song song bên tôi trong mọi cử chỉ và hành động thường ngày.

Hình như cứ theo sau lưng tôi như một cái bóng ... bóng đổ dài xuống mặt đường .. đổ dài.. đổ dài...và tan dần khi nắng quái biến mất bên kia đồi núi.

Ôi! Thành phố thân thương của tôi.

Ôi! Hàng thông muôn đời của tôi.

Lòng cứ muốn níu kéo lại những gì đã đi qua, nhưng tiếc là ...đã đi qua lâu lắm rồi. Không có hề gì, người ta vẫn nói là sống với kỷ niệm cũng là một niềm vui.

.....
Bánh trái ê hề, những chai rượu vang đỏ, trắng đã nằm sẵn ở đây, chờ người cầm đến .. khui ra .. cụng ly và chúc tụng.

Con ngỗng đã được quay chín vàng, óng ả, thơm phức lan tỏa khắp phòng ăn, còn có hương vị của quế, vỏ quýt và hoa hồi.

Nhạc Giáng Sinh thánh thót đâu đây, nhìn ra ngoài cửa sổ bông tuyết đã bắt đầu rơi nhẹ nhẹ, từng đụn tuyết trắng như ánh sao đã bám nhanh vào khung kính trong veo. Còn tôi? Hình như mắt mình lại ươn ướt?

Đêm Giáng Sinh nơi xứ người, cây thông đã được phủ kín nào là hàng nến đỏ, ánh sáng lan tỏa rộng hết cả một góc phòng, ấm áp và thân tình làm sao. ...

Mời bạn cùng nâng ly với tôi, hãy lắng nghe tiếng trò chuyện rôm rả của những người thân trong gia đình, các con của tôi đang tươi cười kể lại suốt một năm ...chuyện đường xa.

Đời sống ở đây quả là êm ấm, đầy đủ và nhiều hơn cái mình đã nghĩ và mơ ước. Tôi đã cầu xin mỗi lần trong đêm Giáng Sinh .. cầu cho tất cả con người sống trên thế gian này không còn lo âu, đói khổ và một mơ ước nhỏ nhoi sau cùng là ngày nào đó tôi sẽ về đứng cạnh hàng thông xưa (mặc kệ lúc đó tôi thật già và cây thông cũng đã cần cỗi!) để nghe hàng thông lại tỉ tê, giận hờn, kể lể những ngày dài tôi đã bỏ ra đi.

Minh Trang 2008

Munich, Germany

Viết để nhớ những mùa Giáng Sinh đã đi qua ...